

ΕΠΙΣΗΜΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟ

ΜΕΡΟΣ Ι

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Αριθμός 4996	Παρασκευή, 17 Φεβρουαρίου 2017	317

Αριθμός 49

Οι περί Εισπράξεως Φόρων (Δήμευση Κινητής Ιδιοκτησίας) Κανονισμοί του 2017, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου του άρθρου 9Γ(6) των περί Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1962 έως 2015, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί της Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 227 του 1990 μέχρι 3(Ι) του 2010).

ΟΙ ΠΕΡΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1962 ΕΩΣ 2015

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 9Γ(6)

31 του 1962
80(Ι) του 2014
214(Ι) του 2015.

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του εδαφίου (6) του άρθρου 9Γ των περί Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1962 έως 2015, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς.

Συνοπτικός τίτλος.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Εισπράξεως Φόρων (Δήμευση Κινητής Ιδιοκτησίας) Κανονισμοί του 2017.

Ερμηνεία.

2.-(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -

«απαιτητής» σημαίνει πρόσωπο που υποβάλλει έγγραφη αμφισβήτηση δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (5) του άρθρου 9Γ του Νόμου

70(Ι) του 2014 «Έφορος» σημαίνει τον Έφορο Φορολογίας σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Τμήματος
107(Ι) του 2014 Φορολογίας Νόμου·
27(Ι) του 2016.

«Νόμος» σημαίνει τους περί Εισπράξεως Φόρων Νόμους του 1962 έως 2015·

«οφειλέτης» σημαίνει πρόσωπο το οποίο αρνείται ή παραλείπει ή καθυστερεί ή αμελεί να καταβάλει στον Έφορο Φορολογίας οποιοδήποτε ποσό φόρου, σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 9Γ του Νόμου.

(2) Όροι που περιλαμβάνονται στους παρόντες Κανονισμούς και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά σε αυτούς έχουν την έννοια που τους αποδίδεται από το Νόμο.

Έγγραφη ειδοποίησης κατάσχεσης.

3. Για τους σκοπούς των διατάξεων του εδαφίου (4) του άρθρου 9Γ του Νόμου, η έγγραφη ειδοποίηση για την κατάσχεση κινητής ιδιοκτησίας λογίζεται ως προσηκόντως επιδοθείσα στον οφειλέτη -

4 του 1978
23 του 1978
41 του 1979
164 του 1987
159 του 1988
196 του 1989
10 του 1991
57 του 1991
86(Ι) του 1994
104(Ι) του 1995
80(Ι) του 1999
153(Ι) του 1999
122(Ι) του 2002
146(Ι) του 2004
214(Ι) του 2004
106(Ι) του 2005
135(Ι) του 2005
72(Ι) του 2008
46(Ι) του 2009
136(Ι) του 2010
163(Ι) του 2012
197(Ι) του 2012
198(Ι) του 2012
91(Ι) του 2013
78(Ι) του 2014
79(Ι) του 2014
108(Ι) του 2015
188(Ι) του 2015
37(Ι) του 2015.

(α) εάν αυτή επιδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 47 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως του 2016· ή

(β) εάν αυτή δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν έχει διεύθυνση στη Δημοκρατία ή η διεύθυνσή του είναι άγνωστη.

Αμφισβήτηση δήμευσης.

4.-(1) Αμφισβήτηση της δήμευσης με βάση τις διατάξεις του εδαφίου (5) του άρθρου 9Γ του Νόμου, υποβάλλεται στον Έφορο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της έγγραφης ειδοποίησης της κατάσχεσης.

(2) Η δύναμη της παραγράφου (1) αμφισβήτηση πρέπει να είναι υπογεγραμμένη και να περιλαμβάνει τουλάχιστον το όνομα, την ιδιότητα και τη διεύθυνση του προσώπου που την υποβάλλει, καθώς και τους λόγους για τους οποίους αυτό αμφισβητεί τη δήμευση:

Κεφ.2

42 του 1961
20 του 1963
46 του 1970
40 του 1975
55 του 1978
71 του 1981
92 του 1983
98 του 1984
17 του 1985

Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο απαιτητής δεν έχει επιχειρηματική ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση ή συνήθη τόπο διαμονής στη Δημοκρατία, στην αμφισβήτηση αναφέρεται επιπρόσθετα το όνομα και η διεύθυνση δικηγόρου ο οποίος ασκεί τη δικηγορία με βάση τις διατάξεις του περί Δικηγόρων Νόμου, η οποία συνοδεύεται με έγγραφη και δεόντως πιστοποιημένη εξουσιοδότηση προς αυτόν να ενεργεί εκ μέρους του απαιτητή:

52 του 1985
 9 του 1989
 175 του 1991
 212 του 1991
 9(I) του 1993
 56(I) του 1993
 83(I) του 1994
 76(I) του 1995
 103(I) του 1996
 79(I) του 2000
 31(I) του 2001
 41(I) του 2002
 180(I) του 2002
 117(I) του 2003
 130(I) του 2003
 199(I) του 2004
 264(I) του 2004
 21(I) του 2005
 65(I) του 2005
 124(I) του 2005
 158(I) του 2005
 175(I) του 2006
 117(I) του 2007
 103(I) του 2008
 109(I) του 2008
 11(I) του 2009
 130(I) του 2009
 4(I) του 2010
 65(I) του 2010
 14(I) του 2011
 144(I) του 2011
 116(I) του 2012
 18(I) του 2013
 84(I) του 2014.

Νοείται περαιτέρω ότι, η επίδοση δικονομικού εγγράφου προς δικηγόρο λογίζεται ως δέουσα επίδοση προς τον απαιτητή.

Ισχύς δήμευσης
 κινητής ιδιοκτησίας.

5. Σε περίπτωση που κατασχεθείσα κινητή ιδιοκτησία κηρυχθεί δικαστικώς σε δήμευση ή λογίζεται κηρυχθείσα σε δήμευση, τηρουμένων των προνοιών του Κανονισμού 7, η δήμευση θεωρείται ότι ισχύει από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής δικαστικής απόφασης ή από την ημερομηνία λήξης της προβλεπόμενης στον Κανονισμό 4 προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, ανάλογα με την περίπτωση.

Δικαστική διαδικασία
 κήρυξης κινητής
 ιδιοκτησίας σε
 δήμευση.

6.-(1) Δικαστική διαδικασία για κήρυξη κινητής ιδιοκτησίας σε δήμευση, η οποία έχει κατασχεθεί ως υποκείμενη σε δήμευση, αρχίζει σε δικαστήριο το οποίο έχει αρμοδιότητα-

- (α) στον τόπο όπου ο δικηγόρος έχει το γραφείο του, σε περίπτωση που ο απαιτητής διορίζει δικηγόρο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κανονισμού 4· ή
- (β) στον τόπο διαμονής, εγκατάστασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, έδρας της επιχείρησης του απαιτητή, στις περιπτώσεις πλην της προβλεπόμενης στην υποπαράγραφο (α).

(2) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία για κήρυξη σε δήμευση κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας, η αγωγή, η οποία γίνεται με κλητήριο ένταλμα ή εναρκτήριο αίτηση ή με αναφορά, εγείρεται από τον Έφορο εναντίον κάθε προσώπου το οποίο υπέβαλε αμφισβήτηση δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (5) του άρθρου 9Γ του Νόμου και των προνοιών του Κανονισμού 4.

(3) Σε κάθε αστική διαδικασία, ο εναγόμενος καταθέτει, είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον ώρες πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, στον Πρωτοκολλητή του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αγωγή, ένορκη δήλωση με την οποία να βεβαιώνεται ότι η κινητή ιδιοκτησία που έχει κατασχεθεί ως υποκείμενη σε δήμευση βρισκόταν στην κατοχή ή υπό τη φύλαξη αυτού ή αντιπροσώπου του ή άλλου προσώπου που ενεργούσε για λογαριασμό του απαιτητή κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

(4) Εναγόμενος καταθέτει είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον ώρες πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, τα έξοδα της διαδικασίας, όπως αυτά εκάστοτε ορίζονται από το δικαστήριο.

(5) Σε περίπτωση παράβασης των προνοιών των παραγράφων (3) και (4), το δικαστήριο δύναται, εξετάζοντας την παράλειψη αυτεπάγγελα, να εκδώσει απόφαση για κήρυξη της κατασχεθείσας ακίνητης ιδιοκτησίας σε δήμευση.

(6) Έκαστο των μερών δύναται να εφεσιβάλει την πρωτόδικη απόφαση ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου.

(7) Σε περίπτωση υποβολής έφεσης σε οποιαδήποτε διαδικασία για την κήρυξη κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας σε δήμευση, η κινητή ιδιοκτησία που κατασχέθηκε, για όσο χρόνο εκκρεμεί η έφεση εξακολουθεί να φυλάσσεται από τον Έφορο σε τόπο ή υποστατικό που ο ίδιος κρίνει κατάλληλο για το σκοπό αυτό.

Απόδειξη της κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας.

7.-(1) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία που αφορά την κατάσχεση κινητής ιδιοκτησίας, το γεγονός της κατάσχεσης, ο τύπος και ο τρόπος διενέργειάς της λογίζονται, μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου, ότι έγιναν με βάση τις διατάξεις του Νόμου και τις πρόνοιες των παρόντων Κανονισμών, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω απόδειξη.

(2) Η κήρυξη κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας σε δήμευση από το δικαστήριο αποδεικνύεται με την προσαγωγή του σχετικού διατάγματος ή της πράξης του δικαστηρίου, με την οποία κηρύσσεται σε δήμευση.

Εξουσία Εφόρου σε σχέση με κατασχεθείσα κινητή ιδιοκτησία.

..-(1) Σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας, ο Έφορος δύναται, ανά πάσα στιγμή πριν από την πώλησή της, εφόσον το κρίνει σκόπιμο και παρά το γεγονός ότι αυτή έχει κηρυχθεί σε δήμευση, να την επιστρέψει στον οφειλέτη, εφόσον αυτός καταβάλει το σύνολο του οφειλόμενου ποσού που αναφέρεται στη έγγραφη ειδοποίηση της κατάσχεσης, πλέον τόκους και επιβαρύνσεις μέχρι την ημερομηνία της πληρωμής, καθώς και τυχόν έξοδα που αφορούν την κατάσχεση και/ή τη δήμευση, περιλαμβανομένων και των εξόδων φύλαξης.

(2) Σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας, ο Έφορος δύναται ανά πάσα στιγμή, εφόσον το κρίνει σκόπιμο και παρά το γεγονός ότι αυτή δεν έχει κηρυχθεί ακόμη σε δήμευση ή δε λογίζεται ότι κηρύχθηκε σε δήμευση, εάν υπόκειται σε φθορά για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο Έφορος ή οι αντιπρόσωποι του ή οι εντεταλμένοι αυτού ή τα πρόσωπα που ενεργούν εκ μέρους ή με τις οδηγίες του, να την εκποιήσει.

( ) Σε περίπτωση που κινητή ιδιοκτησία που κατασχέθηκε εκποιήθηκε και, αποφασίζεται από δικαστήριο ότι αυτή δεν υπόκειται σε δήμευση κατά το χρόνο της κατάσχεσης, ο Έφορος οφείλει, κατόπιν αιτήματος του απαιτητή, να προσφέρει σε αυτόν ανάλογα με την περίπτωση -

(α) ποσό ίσο με το ποσό που τυχόν καταβλήθηκε αχρεώστητα από τον απαιτητή· ή

(β) ποσό ίσο με την αξία της κινητής ιδιοκτησίας κατά το χρόνο της κατάσχεσης, σε περίπτωση που η ιδιοκτησία πωλήθηκε.

(4) Σε περίπτωση που ο απαιτητής αποδεχθεί την προσφορά, σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου (3), τότε ο απαιτητής παύει να έχει οποιοδήποτε δικαίωμα άσκησης αγωγής για την κατάσχεση ή εκποίηση της κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας.

Φύλαξη και εκποίηση κινητής ιδιοκτησίας.

9.-(1) Σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας υποκείμενης σε δήμευση, αυτή μεταφέρεται με τη δέουσα επιμέλεια σε τόπο ή υποστατικό που κρίνει κατάλληλο για το σκοπό αυτό ο Έφορος και η κινητή ιδιοκτησία επιβαρύνεται με τις δαπάνες μεταφοράς, μετακίνησης και φύλαξής της.

(2) Σε περίπτωση που κατασχεθείσα κινητή ιδιοκτησία χρήζει, λόγω της φύσης της, ιδιαίτερης επιμέλειας ή φύλαξης, αυτή επιβαρύνεται επιπλέον με κάθε δαπάνη η οποία καθίσταται αναγκαία για την ασφάλεια και τη φύλαξή της, όπως ο Έφορος ήθελε εκάστοτε καθορίσει.

(3) Κινητή ιδιοκτησία, κατασχεθείσα και δημευθείσα δυνάμει των διατάξεων του Νόμου και των προνοιών των παρόντων Κανονισμών, εκποιείται σε δημόσιο πλειστηριασμό ο οποίος δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται στην εν λόγω δημοσίευση ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο τον οποίο κρίνει σκόπιμο ο Έφορος, περιλαμβανομένου δημόσιου πλειστηριασμού που διενεργείται από τις Υπηρεσίες Κρατικών Αγορών και Προμηθειών.

(4) Σε περίπτωση που, μετά την κατακύρωση σε δημόσιο πλειστηριασμό της προσφοράς της κινητής ιδιοκτησίας στον επιτυχόντα πλειοδότη, το πλειστηρίασμα δεν καταβληθεί εντός

καθορισμένης προθεσμίας, η κινητή ιδιοκτησία παραμένει υπό τη φύλαξη του Εφόρου Φορολογίας μέχρι τον επόμενο δημόσιο πλειστηριασμό.

(5) Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί εκποίηση της κινητής ιδιοκτησίας σε τουλάχιστον τρεις (3) διαδοχικούς δημόσιους πλειστηριασμούς ή δεν μπορεί αυτή να εκποιηθεί με άλλο τρόπο, ο Έφορος δύναται να επιτρέψει-

- (α) την καταστροφή της με βάση διαδικασία που αυτός καθορίζει ή
- (β) τη διάθεσή της για κάλυψη των αναγκών δημόσιων υπηρεσιών ή φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, απαλλαγμένη από τυχόν φόρο κατανάλωσης, φόρο προστιθέμενης αξίας και οποιοσδήποτε άλλες επιβαρύνσεις.

(6) Το ποσό από την πώληση της κατασχεθείσας και κηρυχθείσας σε δήμευση κινητής ιδιοκτησίας, κατανέμεται με την εξής σειρά-

- (α) εισπράττονται οποιαδήποτε έξοδα και δαπάνες αφορούν την κατάσχεση και/ή δήμευση και/ή φύλαξη αυτής· και
- (β) το υπόλοιπο ποσό μεταφέρεται στο Πάγιο Ταμείο προς εξόφληση του χρέους του οφειλέτη·

Νοείται ότι, σε περίπτωση που μετά την προβλεπόμενη στην παρούσα παράγραφο κατανομή του ποσού από την πώληση της κατασχεθείσας και κηρυχθείσας σε δήμευση κινητής ιδιοκτησίας απομένει οποιοδήποτε επιπλέον ποσό, αυτό καταβάλλεται από τον Έφορο στον οφειλέτη.

Κινητή ιδιοκτησία
μη υπαγόμενη σε
δήμευση.

10. Δεν αποτελούν μέρος κινητής ιδιοκτησίας του οφειλέτη που δημεύεται έναντι οφειλών του, τα ακόλουθα:

- (α) κινητή ιδιοκτησία που βρίσκεται στην κατοχή του οφειλέτη ως εμπίστευμα για οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο·
- (β) όλη η κινητή ιδιοκτησία που εξαιρείται από εκτέλεση με βάση οποιοδήποτε εν ισχύ Νόμο·
- (γ) ανεξάρτητα από τις σχετικές διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου:
  - (i) Βιβλία, εργαλεία και άλλα αντικείμενα ή εξοπλισμός που χρησιμοποιούνται από τον οφειλέτη και είναι λογικά αναγκαία για την απασχόληση ή επιχείρησή του, συνολικής αξίας που δεν υπερβαίνει τις έξι χιλιάδες ευρώ (€6.000), ώστε να πραγματοποιεί ο ίδιος τις καθημερινές δραστηριότητές του· και
  - (ii) ένα όχημα, αξίας μέχρι τριών χιλιάδων ευρώ (€3.000), όταν τούτο είναι εύλογα αναγκαίο, ώστε ο οφειλέτης να φέρει εις πέρας τις καθημερινές δραστηριότητές του·

Νοείται ότι, όταν οφειλέτης ή εξαρτώμενός του είναι πρόσωπο με αναπηρία και το όχημα του έχει ειδικά σχεδιαστεί ή προσαρμοσθεί για τη χρήση από τον οφειλέτη ή τον εξαρτώμενο του, τότε το όχημα αυτό εξαιρείται της διαδικασίας δήμευσης· και

(iii) οικιακές συσκευές και συσκευές που είναι λογικά αναγκαίες για τη διατήρηση ικανοποιητικού βιοτικού επιπέδου για τον οφειλέτη και τους εξαρτωμένους του:

Νοείται ότι, όταν οφειλέτης ή εξαρτώμενός του είναι πρόσωπο με αναπηρία, οποιοσδήποτε εξοπλισμός ή έπιπλα ή ενδυμασία ή οτιδήποτε άλλο έχει ειδικά σχεδιαστεί ή προσαρμοσθεί για τη χρήση από τον οφειλέτη ή τον εξαρτώμενό του, εξαιρείται της διαδικασίας δήμευσης· και

(iv) όταν ο οφειλέτης ή εξαρτώμενοί του παρακολουθούν μαθήματα δημοτικής, μέσης, ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης, τα βιβλία, υλικά και άλλα είδη εξοπλισμού που είναι εύλογα αναγκαία στον οφειλέτη ή στους εξαρτωμένους του, ανάλογα με την περίπτωση, για να συμμετέχει και να ολοκληρώσει αυτά τα μαθήματα·

- (δ) ασφαλίσεις ζωής που κατά τη χρονική περίοδο της δήμευσης της κινητής ιδιοκτησίας του οφειλέτη δεν είχαν δημιουργήσει αξία εξαγοράς άνω των εξακοσίων ευρώ (€600) ή ασφαλίσεις ζωής για τις οποίες έχει συσταθεί καταπίστευμα ή που έχουν εκχωρηθεί, προς όφελος τρίτων προσώπων·

Νοείται ότι, σε περίπτωση που οι όροι του ασφαλιστηρίου δεν επιτρέπουν τη συνέχιση της ασφαλιστικής κάλυψης μετά την πληρωμή εξαγοράς, ο Έφορος απαιτεί την καταβολή του μέγιστου ποσού της αξίας εξαγοράς το οποίο σύμφωνα με τους όρους του ασφαλιστηρίου είναι δυνατό να καταβληθεί χωρίς την ακύρωση του ασφαλιστηρίου.